

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 6 korona
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER:
szombaton és egyes rend-
kívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (város-
háza, földszint 7. sz. Ide
küldendők a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállal-
lat irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és hirde-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

== Felelős szerkesztő: **KONCZ ÁKOS.** ==

Kiadótulajdonos: **A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.**

Haladásunk.

Irta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi lapok ünnepi számaiban több megemlékezést olvastunk városunkról. Ezek a cikkek több-kevesebb jó-akarattal foglalkoztak városunk ügyeivel, valamennyien meg-egyeztek azonban abban, hogy Debreczen mértföldeket tett a haladás útján és a jövőben is oly működési programm áll előtte, melyet ha megvalósít, második városa lesz az országnak. A harmadik egyetem felállítása az ezekben be-fejezendő általános csatornázási és vízvezetési művek ki-építése, az utcák burkolása, a kulturpalota felépítése, a tüdőbeteg szanatórium felállítása, a Demke. internátusa, a ref. főgymnasium, valamint a városi bérház felépítése, az új közkórház, a vasutvonalnak a vásártérről kihelyezése, az Árpádtéri templom befejezése, a villamos telep kibővítése és még igen sok létesítés — mind emelni fogják városunk nagyságát, szépségét, kulturális, emberbaráti és közgazda-sági jelentőségét, mely utóbbinak egyik legnagyobb munkája lesz a Hortobágy hasznosítása, mely ez idő szerint a leg-jobb uton van a megvalósítás felé.

A városi tanács az elmúlt években nemcsak nagy alkotások eszméjét vetette fel, nemcsak kellően előkészítette azokat a közgyűlésnek, hanem az eszméket a valóságban meg is alapozta és egynéhányat be is tetőzött. Ezen ered-ményes munka adta az elismerés szavait a főispán ur ajkaira, midőn a közgyűlés színe előtt megdicsérte a városi tanács és tisztikar munkásságát, szorgalmát és az ügyek vezetésére rátermettségét. Mert a munka nem volt meddő, hanem eredményes, az eszmék nemcsak megtermettek, hanem gyümölcsökké is érlelődtek. Sokan akik, városunk fejlődését nem elég jóakaratu bírálással figyelik, nem kés-nek panaszkodni a felett, hogy a város igen nagy áldozatokat hoz mostanában fejlesztésére. Elfeledik, hogy évtizedek mulasztását kell pótolnunk és be kell rendezkednünk minden tekintetben, ha már az a szerencse ért bennünket, hogy nagy áldozataink viszonzásául egyetemi város leszünk. Pénz és pénz nélkül haladni nem lehet és ezek mind olyan befektetések, melyeknek dus kamatait megkapja városunk közönsége.

Azt sem szabad elfelednünk, hogy a városi tanács okos körültekintéssel arról is gondoskodott, hogy az emel-kedő kiadásokkal szemben a bevételi forrásokat fokozza. A bérletekből már ez évben sokkal nagyobb összegek fog-nak befolyjni. Az ohati birtoktelkek, a különböző föld- és házbérletek mind emelik a házipénztár bevételeit, a Hortobágy-nak közel jövőben történő hasznosítása bizonyára nagy-ban hozzá fog járulni a közköltő apasztásához. Ezek mind biztató biztos adatok a jövedelmek fokozatára és ezen jövedelmek minden vonalon történő emelkedése biztosítani fogja a felveendő nagy kölcsön visszafizetésének könnyed-ségét.

A haladás útján — kerüljön bármilyen áldozatba — meg-állanunk nem szabad. Okos körültekintéssel, erős gazdasági érzékkel, a viszonyok mérlegelésével, a haladás örök törvényé-nek szemmel tartásával, a kínálkozó közjövödelmek fokozatá-val, a szükségtelen kiadások megvonásával kell vezetni a város ügyeit és azzal a lelkiismerettel, becsületes munkás-sággal, melyet a múlt évben tapasztaltunk a városi tanács és tisztikar részéről.

És ezekben haladni fog városunk kulturában emberbaráti alkotásokban, közgazdaságilag, erőben, egészséges szellem-ben, nagyságban és vagyonosodásban.

Mennyiért keltek el 70 évvel ezelőtt a Simonyi-uti villatelkek?

A városi levéltárban egy igen érdekes kimutatásra akadunk. A városi comitat ugyanis 1840-ben elhatározta, hogy a Péterfia-utcai kapun kívül eső földeket, melyek a Simonyi-ut jobb és bal oldalán terültek el, eladja. Ezen földeket veteményes kerteknek szánta a város és a kö-vetkező jelentkezőknek adta el:

Borbély Sámuel	vett	770	□-ölet	150.—	váltó forinton.
Buday Barna	"	852	"	213.—	" "
Szép Sándor	"	600	"	150.—	" "
Várady István	"	600	"	150.—	" "
Buzás Antal	"	1200	"	300.—	" "
Szabó István	"	1200	"	300.—	" "
Ujhelyi István	"	1200	"	317.80	" "
Ványai Sándor	"	1200	"	317.—	" "
Radeczky József	"	1200	"	426.—	" "
Grám Sylveszter	"	1200	"	451.—	" "
Zsebők József	"	1200	"	325.—	" "
Szabó István	"	1200	"	200.—	" "
Kaffka Károly	"	1200	"	200.—	" "
Uhrinyi Miklós	"	1200	"	212.—	" "
Tamássy Károly	"	600	"	100.—	" "
Arari Nándor	"	600	"	100.—	" "
Dúzs István	"	600	"	100.—	" "
Bessenyei István	"	600	"	100.—	" "
Kerekes János	"	3600	"	802.30	" "
Nagy Sándor	"	1800	"	300.—	" "
Bekő Albert	"	600	"	100.—	" "
Bagdi Károly	"	600	"	100.—	" "
Lakatos György	"	823	"	137.30	" "

Nevezetes, hogy azok közül, kik ezen földeket meg-vették, ma már csak a Tamássy családnak van a Simonyi-uton villája, a többiek időközben mind gazdát cseréltek.

Ha ezen telkek mostani értékét tekintjük, a beépítés-sel együtt százezreket képviselnek.

Gudnivalók az állattenyésztés köréből.

Kisgazdák számára írta: **Németh Jenő**, m. kir. gazdasági tanár.

Minden gondolkodó fő előtt ismeretes, hogy a mai gazdasági viszonyok között mily nagy fontossága van az okszerűen vezetett állattenyésztésnek. Az állati termékek fogyasztói nemcsak számban szaporodtak meg, de a fejlődő kultúra hatása alatt igényeik is megnagyobbodtak az állati termékekkel szemben. Röviden szólva, ma az állati termékekből több és jobb kell, mint hajdanában.

Am az életrevaló, számító gazda nagyon jól tudja, hogy a gazdálkodás üzlet, amely csak akkor fogja meghozni a beléje fektetett tőke kamatait, ha a termelvényei keresettek, azok illő árban értékesíthetők. Ezt elérendő, a gazdának a piac és kereslet igényeibe kell alkalmazkodnia állatainak létszámát, az okszerűség határain belül, a lehető nagy számra kell emelnie és minél jobbá, értékesebbé kell állatait kitenyésztenie.

Az állatlétszám emelését a felsoroltakon kívül a talaj okszerűbb, mélyebb művelése, a talaj növényi tápanyagainak egyensúlyban tartása is indokoltá teszi éppen itt az Alföldön, ahol a talajművelés és trágyázás terén is még sok kívánni való van.

Hogy átlagterméseink ma már aránylag gyengék, minőségükhöz is gyakran szó fér, oka a trágyahiány, az egyoldalú szemtermelés, a sekély talajművelés, az őszi mély szántások elhanyagolása, mely utóbbinak elmulasztása, szárazságra amugy is hajlandó éghajlatunk alatt, a talaj korai kiszáradását eredményezi s ezzel a terméseket alaposan csökkenti.

Eme cseppet sem kedvező helyzetén előnyös változást idézne elő az állattenyésztés nagyobb arányú felkarolása. Ha több az állat, több lesz a trágya, a nagyobb trágyamennyiség műtrágyával kombinált felhasználásának természetes következményeképpen előálló terméshöbblet lehetővé teszi a kalászosok termelésének kisebb területekre szorítását s így nagyobb területek volnának takarmánytermelésre fordíthatók. A nagyobb méretű takarmánytermelés azonkívül, hogy megszüntetné az egyoldalú szemtermelés okozta talajzsarolást, több és jobb állat tenyésztését, munkabíróbb ígás erő tartását tenné lehetővé. Előbbi több és értékesebb eladható állati terméket, utóbbi pedig tökéletesebb, mélyebb talajmunkát jelent; ami ismét a talaj nyers anyagának feltárása, a talajnedvesség konzerválása, nyárára elraktározása útján a termések nagyobbodását eredményezi. Mindennek természetesen fokozatosan, a kívánatos mértékig, évről-évre emelkedőleg, zökkenés nélkül kellene megtörténnie.

Am csupán az állatok számának szaporítása még nem biztosítja teljes mértékben a gazdaság összjövedelmének emelkedését. Ehhez az állattenyésztés, talajművelés és növénytermelés okszerű üzésére képesítő szakismeretek bírása is szükséges, melyek közül ez alkalommal az állattenyésztésre vonatkozókról kívánok általánosságban szólni.

Nem állítom, hogy az állattenyésztés üzésében a kisgazda járatlan, osztom teljes mértékben dr. Gerle Imrének, a „Homoki Gazda“ tevékeny felelős szerkesztőjének e lap 11. számában „Herostratosi dicsőség“ című cikkében a kisgazdáról írottakat, de vallom a közmondást, mely szerint: „Nincs olyan rakott szekér amelyre egy villára valót ne lehetne még feldobni.

Ezt a „villára valót“ a kisgazda állattenyésztési tudásának szekerére az alábbiakban igyekezem feltenni.

Minden tervszerű munkában első kellék a célt kitűzni, amelyet elérni akarunk, amely azután hivatva lesz munkálkodásunkat irányítani. Ott ahol nincsen az állat-

tenyésztésben kitűzött cél, nincsenek helyes iránypontok amelyek a kisgazdát a tenyészállatok megválasztásában, tenyésztésében vezessék, ott nem beszélhetünk tenyésztésről, ott csak állattartásról lehet szó. Az ilyen eljárás nem vezethet kellő eredményre, az ilyen módon előállított állatok terményeikben nem adják meg azt a jövedelmet, amit a beléjük fektetett tőkének meg kellene adnia. A tenyésztés célját és irányát a gazdaság, s község fekvése, a talaj és éghajlat, valamint a piaci és értékesítési viszonyok fogják megszabni. E tekintetben az Alföld elég változatosságot mutat. A jól megközelíthető városokhoz, értékesítési gócpontokhoz közel fekvő községek, tanyák gazdáinak elsősorban a tejelő tehenészet, a sertés- és baromfitenyésztés lesz jövedelmező. Itt nagyobb testű, bőtejelő szarvasmarhára, szopora sertésre, gyorsan növekvő baromfira lesz szükség, mert az édes tej, vaj, túró, sovány és javított, hizott sertés, pecsenyének való süldő, a borju, a vágni való javított és hizott marha, a tojás és baromfi mindig kelendő cikkek. És hogy messze vagyunk e tekintetben a tultermeléstől, arra az e cikkek már-már elviselhetetlen drágasága felel.

Az értékesítési gócpontoktól távol fekvő gazdaságok tulajdonosai, ha van megfelelő legelőjük, tenyészhetnek ígás marhát, lovat nagyobb arányokban. Esetleg tejelő marhát, amely esetben a tejtermékek értékesítését, feldolgozását a községekben, tanyai központokon létesítendő tejszövetkezetek végeznék. A feldolgozás után visszamaradó teju hulladék, lefőlözött tej, író, savó pedig a borjunevelés, sertésenyésztésnek adna hatalmas lendületet.

A juhtenyésztés, a legelőterületek feltörése után ugyszólván kiveszőben van a kisgazda kezén. Kár pedig teljesen felhagyni vele, mert az még a megváltozott viszonyok mellett is jövedelmező lehet, alkalmas tenyészanyag megválasztása mellett. Apró füvű legelőterületekkel, szikes egelőkkel bíró községekben, ahol a legelőt nagyobb állattal értékesíteni nem lehet, jó jövedelmet adna a tejelő juhok tenyésztése, mert a városok piacain mindig vevőre talál a birkasajt, legyúrt túró, a korai bárány, a hizott ürü épp úgy, mint a feljavítva mézszárszékre szánt mustra birka. Más érv, amellyel a birkatenyésztés fontossága támogadható, a trágyatermelés, melynek jelentőségét — azt hiszem — minden alföldi gazda tudja méltányolni.

A házinyultenyésztéssel a kisgazda egyáltalában nem szívesen foglalkozik, véleménye szerint azzal nem érdemes komolyan foglalkozni s még azt a lehetetlenséget is elhiszi, hogy az a macskával párzik, holott azt senki nem látta és nem is fogja látni soha. A macska a ragadozóhoz, a nyul a rágesálókhoz tartozik; két ily ellentétes szervezetű állatfaj eredményes párzása teljesen kizárt dolog. Pedig a házinyulak tenyésztesével érdemes volna foglalkozni, mert elláthatná házat a kisgazda olcsó és tápdus hussal.

A galambtenyésztés teljesen szabadjára van hagyva, holott a meglévő parlagi galamboknak nagyobb testű, husfajtákkal előállított keresztezési produktumai mindenestre kelendő piaci árúckket adnának.

A tenyésztés céljának kitűzése után fontos szerepe van a tenyészendő fajta megválasztásának, azon egyszerű okból, mert a kitűzött célt mihamarább elérni csakis a megfelelő fajta helyes megválasztásával lehetséges.

Szarvasmarha fajták közül, ha a cél tej és ezzel kapcsolatban hustermelés, úgy az alföldi kisgazda kezén elég jól beválik a bonyhádi, a berni és simmentháli fajta, ha ezeket a kisgazda jól takarmányozza és gondozza. Ellenkező esetben csak ezeknek a meglévő fajtával való keresz-

tezéseinél maradjon a kiscgazda addig, amig nagyobb árnyu takarmánytermelésre rátér.

Ha igásmarha nevelés a cél, ebben az esetben első helyre kell állítanunk a fehér magyar fajtát. A legelőt minden fajta meghálálja, de amig a tarka marha legelő nélkül, kifutóval ellátott istállóban is sikerrel tenyésztethető, addig a magyar fajta tenyésztése legelő nélkül haszonnal nem üzhető. Az előbbieket gyorsan fejlődnek, több tejet adnak, jobban hiznak, a takarmányt jobban értékesítik, szóval a beléjük fektetett töke hamarabb és jobban kamatozik. Igában is elég jól használhatók, de már ebben a tekintetben a magyar fajta messze tulszárnyalja őket. A magyar fajta lassan nő, de tovább tart. Teje kevés, de jó. Hizóba állítva, elmarad a tarkától, vele csak akkor versenyezhet, ha fiatalon kerül a hizóba. Vén korában nehezen, néha sehogyan s inkább faggyura hizik. Am tervszerű tenyész-kiválasztás útján lehetne a magyar fajtából is tejelő és elég jó hizó törzseket kitenyészteni, amint azt a Sperkerés Lészay-féle tenyészetek mutatják, de erre a tervszerű munkára a kiscgazda, — bár megkísérelhetné — nem vállalkozik.

Lovat illetőleg a tájfajtákat tartom a kiscgazda részére legmegfelelőbbnek. Noniusz, Gidrán, esetleg lipicai, továbbá az arabs keresztezések teljesen beválnak a kiscgazda kezén.

Sertések közül mindenestre első helyre állítom a mangalicát s csupán ott tartom indokoltnak az angol sertések (jorkshirei, bergshirei) tenyésztését, ahol a legelőhiányon kívül az a körülmény is fennáll, hogy olesón jut a kiscgazda tejhulladékhoz, esetleg gyári hulladékhoz.

Juhfajnál a megfelelő racka-fajta keresztezése céljából ajánlanám a friz-kosokat. Az így előállított racka-friz keresztezésű juhok edzetek, nagy testűek, gyors fejlődésűek, szaporák és hőtejelők s így mindenképen alkalmasak a kiscgazda céljaira.

Am a legkitünőbb, a viszonyok közé legjobban beillő állatfajták állatai sem valamennyien alkalmasak a tenyésztésre s ezért különös gondot kell fordítani a tenyészállatok kiválasztására, illetőleg azoknak beszerzésére.

A gazdának érzékkel kell birnia ahhoz, hogy megállapíthassa, kiválaszthassa állatai közül azokat, amelyek a további tenyésztésre alkalmasak. A kiválasztásnál természetesen mindig a kítüzött cél az irányadó. Akinek pl. a tejtermelés a célja, az mindig a legjobban tejelő, nem durva csontu, vékony szarvu, finom bőré és szőrű, lassu mozgású, hizásra nem hajlandó, nagy, de nem husos tögyű, egészséges, jóétkű tehene után neveljen üszöborjut. A jótejelő tehén soványnak látszik ugyan, de a soványságnak nem a betegségtől, avagy gyenge takarmányozástól származottnak kell lennie, hanem attól, hogy a megévett takarmány nagy részét a tehén a tej képzésére fordította. Az ilyen tehén ivadéka, ha az apa is ilyen jótejelő tehéntől származott, bizonyosan olyan, esetleg jobb tejelő lesz, mint az anyja.

Ahol jó igásmarha nevelés a cél, ott mindig az erős csontu, nagy szarvu, vastag bőré, durva szőru, élénk mozgású állatokat válogatjuk ki tenyésztésre. Aki pedig abból a célból tenyésztené marhát, hogy a szaporulatot kifejlődése után azonnal hizóba állítsa, az válogassa ki a nagytestű, hizásra hajlandó, finom szőrű, vastag, de puha bőré, nem durva csontu, rövid szarvu, étkes, lassu mozgású marhákat, ezek után jól hizó ivadékat fog nyerni.

A lótenyésztésben a kiscgazda a szabályos külsővel bíró, lehetőleg sötét színű, kevés jegyű, vagy jegytelen, jó mozgású, jó indulatu, nagyobb testű kancákat használja tenyésztésre. Az átöröklődő hibákban szenvedő kancákat

nem szabad tenyésztésre használni, mert az ily kancák csikói többnyire átöröklék e hibák iránti hajlandóságot s amint erősebb munkát végeznek, meghülnek, avagy lábukat megütik, az átörökíthető hibák jelentkeznek rajtuk.

Magsertésnek a jó hizó és szapora törzsből származó, rövid orru, széles homloku, hosszú hátú, egyenes farku, mély, dongás mellkasu, rövid lábu, nem durva csontu, finom, göndör szőrű, lassu mozgású, nem marakodó, jóétkű koca és kan való.

Juhok közül az egyszerű fehér, tömött, lehetőleg nem durva gyapjas, nagytestű, bőven tejelő, szapora, gyorsan fejlődő, egészséges, szabályos testű példányokat válogassuk ki magnak.

A természet kezünkbe adja az eszközöket és módot, amelyeknek segítségével állatainkat érvől-évre javíthatjuk, csak meg kellene látni és tenyész kiválasztás útján fejleszteni azon tulajdonságokat, amelyek céljainak elérésére kívánatosak. Tisztelet a kivételeknek, de sajnos, a mi kiscgazdáink mindezt sokszor nem veszik figyelembe. Odaadják a mérsárosnak a legszebb borjut, mert azért valamivel többet ad, magnak marad azután a selejtes állat. Ilyen fonákelvek mellett ezután nem előre, hanem hátrafelé fog haladni az állattenyésztés. S ezután hiába importáljuk a legszebb marhát, abból a kiscgazda hamarosan zergét csinál.

Ha kiscgazdáink meglevő tenyészállataikban nem találják meg a kívánatos tulajdonságokat, — avagy különben is tenyészállatok beszerzésére vannak utalva, ajánlom, hogy ezeket ne vásáron szerezzék be. A vásáron, kivéve, ha ismeri a felhajtott állatot és gazdáját, sohasem tudhatja a gazda, hogy mit vesz. Tenyészállat beszerzésénél kívánatos, hogy ismerjük az állat átörökítő képességét, jó, ha látjuk annak szüleit, vagy ivadékát, csak így tudjuk elbírálni, hogy mit ér az, mint tenyészállat.

Ezekről óhajtottam ez alkalommal megemlékezni, szívesen folytatom e lap hasábjain a jövőben, a pároztatás, vemhes állat gondozása, ellés körüli teendők, növendék és felnőtt állatok gondozása és takarmányozására vonatkozó véleményemet is, ha arra hely adatik.

Hirek.

— **A tanács ügyforgalma.** Városunk iktató hivatalába az 1911. év folyamán 22,921 darab érkezett be.

— **Kinevezés.** Domahidy Elemér főispán Szücs Gusztáv városi számtisztet th. számvevővé nevezte ki. Üdvözljük.

— **A levéltárosi állás betöltése.** Az új szervezeti szabályzatban rendszeresített levéltárosi állásra többen pályáztak. Domahidy Elemér főispán a legközelebbi napokban fogja kinevezni az új levéltárost.

— **Választások.** A tiszántuli ref. egyházkerület főjegyzőjévé Kiss Ferenc püspökladányi és tanácsbíróvá Jánosi Zoltán debreczeni lelkészt választotta meg. Az egyházkerület választása a legszerencsésebb, mert Kiss Ferenc és Jánosi Zoltán diszei és erősségei a református egyháznak, akik kitartó munkával, elméjük fényességével és emberbaráti szívével fáradoznak a magyar Sion dicsőségén.

— **A népkönyha megnyitása.** A debreczeni jótékony nőegylet által vezetett városi népkönyha kedden nyílt meg. A városi Tanács nevében Dr. Tóth Mihály tanácsnok szép beszéddel nyitotta meg a szeretet hajlékát.

— **A Patronázs Egyesület vasárnapi iskolája.** Városunk e jótékonyági egyesülete f. hó 7-én, vasárnap délelőtt új és vezetőinek gondolata szerint nagyfontosságú, hazánkban ezidő szerint egyedül álló munkához kezd,

amennyiben ekkor nyitja meg a Fűvészkert-utca 2. sz. a. levő ref. elemiiskola egyik nagyobb tantermében délelőtt 11 órakor biblia órát, ha úgy tetszik: vasárnapi iskoláját. délután 3 órakor pedig ugyanott mese-délutánjait. Felhívjuk a mi szegény pártfogottjaink lelke nemeseítésére, szive érzelmeinek emelésére törő vállalatunkra a nagyközönség s ebben különösen patr. egyesületünk tagjainak szives figyelmét. Meghívtuk ez órákra az Egyesület összes pártfogottjait, s a gyermekmenhely telepén bennlakó összes növendékeket. Kérjük ez uton is a pártfogó urnókat és urakat, hogy a kezeik alatt levő fiatakorukat és gyermekeket ez órákra sziveskedjenek fölidézni. Kívánatos, hogy főleg a megnyitó órákon városunk közönségéből is minél többen jelenjünk meg. Debreczen, 1912. jan. 4. Csiky Lajos, patr. egyesületi titkár.

Ültszviselők eskütétele. Máthé Miklós segédszám-tiszt, a mérnöki rajzoló, segéd adókvetők és végerhajtók a héten tettek esküt a tanács előtt.

— **A Debreczeni Első takarékpénztár és a közgazdasági bank fuziója.** Debreczen sz. kir. város eme két legnagyobb forgalmu pénzüintézete az elmúlt év végén egybeolvadt. Az egyesített intézett élén, mint vezérgazgató marad: fenyéri Zádor Lajos kir. tanácsos, ki nagy tudásával és emberszerető szívével a város egész közönségének osztatlan tiszteletét és szeretetét bírja.

— **Debreczeni Képes Kalendárium.** A városi nyomda kiadásában évenként megjelenő Debreczeni Képes Kalendárium 1912. évre megjelent élénk és változatos tartalommal. A naptári részen kívül gazdag ismerettesztő és szépirodalmi részt találunk benne, továbbá egy hibátlanul összeállított címtárt. A vaskos könyvben cikkeket rtak: Csiky Lajos, S. Szabó József, Szabolicska Mihály, Szávay Gyula, dr. Molnár István, dr. Kovács Gábor, Vértessy Gyula, Zivuska Andor, Kardos Albert, Vándor Iván, Jánosi Zoltán, dr. Lencz Géza, dr. Balogh Ferencz, Szathmáry Zoltán, Koncz Ákos, Jókai Lajos, Zoltai Lajos, Dr. Tóth Mihály, Mórícz Pál, Timár Imre, Nagy József, dr. Rác Lajos, Nagy Vilmos, Dr. Boldisár Kálmán, Dr. Ecsedy István, Hertelendy Jenő, Husz Lajos. A köny-

vet számos szép kivitelű kép disziti. Ára 1 korona és kapható a városi nyomdában és minden könyvkereskedésben.

— **Piaci rendetlenségek.** Akik a városház-utcában vagy a Tisza ház előtt járnak, igazán megbotránkozhatnak azon az éktelen lármás, gyalázatos beszédeken, amik itt napról-napra folynak. Istenkáromlás, átkozódás röpköd mindenfelé. Felkérjük a rendőrfőkapitány urat, sziveskedjék közgeivel oda hatni, hogy ezek a botrányos állapotok valahára megszűnjenek. (Beküldetett.)

Szerkesztői üzenetek.

M. M. Hódmezővásárhely. Leveledet vettem és őszintén bevallom, hogy aggodalmaidat nem osztom. Az ügy nagyon jó kezében van és az eredménnyel meg leszünk elégedve. Ha ennek dacára szükségét látnátok annak, hogy tovább menjünk, értesíts és aszerint intézkedem.

Dr. Sz. P. Helyben. Ha a kezelés kevesebb munkával jár, ez esetben a tiszteletdíj is kisebb lesz. Azon ne tessék csodálkozni, hogy az az illető csak az írott összeg előzetes megadása mellett vállalja a munkát, mert ez az ur abból él, más állása nincs. Egyébiránt nagyon megbízható és lelkiismeretes ember, aki nem vállal olyan munkát, amelynek nem tud megfelelni.

Cras. Cikkét nem közölhetjük, mivel olvasó közönségünk jó izlését ismerjük. A többit tessék érteni.

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □

DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ SZABÁLYRENDELETEINEK GYŰJTEMÉNYE.

Az 564 oldal terjedelmű vaskos kötet ára

2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat irodájában. **Kossuth-utca, városház-épület.**

Alapított 1561.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS » KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA. (VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készít mindenféle nyomtatványokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett. ☺☺☺☺☺

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésesebben állíttatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl. ☺☺☺

Tartós betűrebből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdák, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő alatt szolgálunk.